UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96504

Visual Library

præſumendum ipſos fuiſſe patronos, & maximè cum
de iure patronatus abbatiæ rõne fundi conſtare dica
tur. Præterea dicti de Leonorijs probantur fuiſſe ſolũ
in quaſi poſſeſſione iuris p̄ntandi, & nõ aliorũ iuriũ
patronorum, vt dixi ſupra in quinto funda. ergo &c.
Non obſtat ſecundum, ꝙ rector eccleſiæ, ſeu capellæ
dr̃ eſſe ſimilis vſufructuario, vel vſuario, quia reſpon-
26 detur, ꝙ † quamuis ſimilis ſit, nõ tñ dr̃ eſſe vſufructua
rius, nec vſuarius, nam omne ſimile non eſt idem. l.
quod nerua. ff. depoſiti. & ibi Bar. ergo ex diuerſis nõ
eſt inferendum iuribus vulgaribus, non. n. ſimilis eſt
vſufructuario ſimpliciter, ſed ſ̃m quid, videlicet quo
ad faciendum fructus ſuos, vt in d. c. præſenti. per gl.
& Bal. in d. l. omnes. C. de epiſc. & cler. Non eſt igitur
verum ſimpliciter, ꝙ ſit vſufructuarius, nec procedet
argumẽtum de uno ad alium alio reſpectu. arg. l. hoc
legatum. ff. de leg. 3. cum ibi not. Secundò dico, ꝙ vſu
27 fructuarius † ſimpliciter, & indiſtinctè nõ ædificat in
re, quia alterando, & mutãdo faciem, & formam rei,
non poteſt ædificare, quia ſic diceretur facere dete-
riorem conditionem dñi etiam in melius cõmutan-
do, vt in l. hactenus. in fi. cum ſeq. l. vſufructuarius no
uum. l. æquiſſimum. ff. de vſuf. iunc. l. fi. cum ibi no. ff.
28 de vſu, & habita. Præterea † abſq; conſenſu ep̄i eccle-
ſia non eſt reparanda, quia hæc cura, & ſolicitudo ad
ep̄m ſpectat. d. c. vnico. 10. q. 3. & c. 1. & per totum. 10.
q. 1. c. omnes. de conſecr. diſt. 1. Poſſet etiam fortè attẽ
29 tari, quod † rectori non ſit permiſſum alterare eccle-
ſiam, ſeu aliquid in illa facere, niſi de ſcientia, & con-
ſenſu patroni, ſaltem eccleſiaſtici, ad quẽ ſpectat ha-
bere curam, & defenſionem eccleſię. c. filijs. 16. q. ult.
ne contingat eccleſiam damnificari, vt ibi, & argu. c.
& plantare. §. in eccleſijs. de priuil. & in d. c. ad audien
tiam. de eccl. ædif. Præterea, vt dictum fuit ſupra in
primo fundamẽ. in tertia illatione, in hmõi cappella
nõ potuit inſtitui clericus ſæcularis, quia canon hoc
prohibet. d. c. ea, quæ. §. præcipimus. & ibi Abb. ergo
in illa non poteſt aliquid vt rector facere, cum nullũ
in ea ius habeat. l. non dubium. cum ſim. C. de legib.
¶ Non obſtat ultimum argum. ꝙ ſufficiat allegatio
cãæ, & tituli iuris patronatus, & ad illius probationẽ
ſufficiat probare quaſi poſſeſſionẽ diutinã, & lõgiſſi-
mi tpis, vt per Abb. in d. c. querelã. cũ ſi. ſupra alleg.
quia ex ijs, q̃ plenè dicta ſunt ſupra in primo fundam.
hoc remanet reſolutũ. Ex his itaq; exiſtimo oĩno eſſe
iudicãdũ ad fauorẽ abbatis, ſeu abbatiæ, in cuius ſo-
lo, & fundo cappella eſt cõſtituta, cõtra, & aduerſus
illos de Leonorijs prætenſos patronos. Laus Deo.

S V M M AE.

1 *Canonicus, qui prius ad canonicatum cum aſſignatione loci, & ſtalli fuit à capitulo receptus, præfertur ei, qui poſtea fuit receptus. & num. 6.*

2 *Maximè ſi tp̄e receptionis neuter eſſet in ordine ſacro conſtitutus.*

Et quid, ſi uterque tempore ſuæ receptionis eſſet ordinatus.

Quid ſi extaret conſuetudo, ſeu ſtatutum, quod prior in receptione præferretur poſteriori recepto, non habita diſtinctione ætatis, ordinis, aut alterius qualitatis. num. 7.

3 *Præcedentia ratione ordinis, uel receptionis inter canonicos acquiſita in quibus conſiſtat.*

4 *Canonicus antiquior dicitur reſpectu receptionis, non autem reſpectu acquiſitionis canonicatus.*

5 *Præcedentia inter canonicos põt dici eſſe quid ſpirituale, et eccleſ.*

7 *Statutum, ſeu conſuetudo, quòd inter canonicos prior in receptione præferatur etiam illi, qui prius fuit ad maiorem ordinem aſſumptus, ualet.*

8 *Recipi ad canonicatum, & præbendam is à capitulo non poteſt, qui pacificè, & quietè non poſſidet.*

Pacificè, et iuridicè quis propter litis pẽdẽtiã poſſidere nõ dicitur.

Et quæ litis pendentia hoc operetur.

9 *Etiam ſi lis indebitè, & non iuridicè mota fuerit.*

10 *Interloquutoria, quæ quoad partem in rem iudicatam tranſiuit, non poteſt ad inſtantiam partis reuocari, nec etiam ex officio, quando res integra eſſe deſiit, & ius ex ea parti fuit acquiſitũ.*

11 *Statutum, quòd primo receptus in eccleſia, & inter canonicos præferatur ſecundo recepto, intelligitur de uerè, non autem fictè, & impropriè recepto.*

12 *Homo fingere non poteſt.*

13 *Capitulũ ſtatuere, ac ẽt fingere põt, ſtatuendo tamẽ, & nõ aliter.*

14 *Capitulum non de per ſe, ſed cum epiſcopo ſtatuit.*

15 *Actus in præiudiciũ iuris iam alteri quæſiti non poteſt retrotrahi.*

16 *Fictio trãslatiua, quæ fit de tempore ad tempus cum præiudicio iuris alterius, & extremis nõ exiſtẽtib. habilibus, fieri non põt.*

17 *Appellatio alternatiuè interpoſita ad plures iudices ualet, & admittitur, & adiecta clauſula optione ſibi retenta, coram quo maluerit appellationem proſequi, infra quod tempus appellans poſſit eligere, & declarare.*

18 *Quid ſi hæc clauſula non eſſet adiecta.*

19 *Et an appellans, pendente tempore ei dato ad eligendum, & declarandum, poſſit ab appellato præueniri, & num. 23.*

20 *Eligendi ius infra certum tempus uni competens non poteſt ab altero, niſi illo tempore finito, auferri.*

21 *Appellatus quando poteſt appellantem præuenire.*

22 *Cauſarum beneficialium, in quibus de prouiſione eccleſiæ facienda agitur, appellationes ſunt coram Papa cognoſcendæ, & infra quæ tempora.*

24 *Stilus curiæ, quòd appellatus poſuit appellantem præuenire, quomodo procedat.*

25 *Dilatio congrua ſecundũ locorum diſtantiam ad producendũ iura ſua dari debet, alioqui n à denegata dilatione poſſet appellari.*

Epitome habetur ſ. in ſumm. num. 1. vſque ad nu. 3.

CONSILIVM VII.

IN cã ſup̄ præcedẽtia inter Ioannẽ Tẽperã,
& Nicolaũ de Tolledo canonicos in curia
1 vertẽte, proponit̃ † dictũ Nicolaũ pri⁹ fuiſ
ſe à capitulo receptũ, eiq́; locũ in illo, &
ſtallũ in choro prius fuiſſe aſſignatũ, & iõ infert̃ ip̄m
Nicol. p̄fato Ioãni p̄ferendũ eſſe, primò ex diſpõne iu
ris cõis, q̄a regula eſt, ꝙ qui prior eſt tp̄e, potior eſt iu
re. l. qui aſſiduis. C. qui potio. in pig. hab. & ibi, ac. ff. p̄
totũ, & rł̃a. qui prior. de reg. iu. in 6. q̃ rł̃a ẽt inter rece
ptos ad eccł̃aſtica locũ habet. c. 1. cũ ibi no. de maio.
2 & obe. ¶ Scd̃ò † hoc probat̃. arg. tex. in c. ſtatuimus. de
maio. & obe. à ꝯ̃rio, vbi primò ordinatus, ẽt ſi in rece
ptione fuit poſterior, p̄fert̃ priori recepto, ergo ſi re-
ceptionis tp̄e nullus ſit in ordine ſacro cõſtitutus, p̄ce
dere debebit ille, qui prius fuerit à capitulo in cano-
nicũ receptus. Si verò vterq; tp̄e ſuæ receptionis eſſet
ordinatus, tũc p̄fert̃ is, qui ad maiorẽ ordinẽ fuit pro
motus, q̃uis alius fuiſſet prius receptus, vt in d. c. 1. &
d. c. ſtatuimus. ibiq́; Doct. cõiter hoc ſequunt̃: Sed in
caſu occurrẽti receptionis tp̄e neuter erat ordinatus,
& Nicolaus ante Ioannẽ à capitulo fuit receptus, er-
go q̃uis Nicolaus in adipiſcẽdo canonicatũ fuerit vl
timus, tñ debet ipſum Io. p̄cedere, qm̃ quoad p̄latio-
nem, ſeu p̄cedentiã in ſedendo, & in alijs ad canoni-
cos ſpectãtibus nõ attẽdit̃ tempus promotionis, ſeu
quo ius canoniæ acquirit̃, ſed tempus receptionis, vt
in dictis iuribus, & ſequunt̃ Hoſt. & alij in c. 1. de treg.
3 & pac. In quibus † aũt conſiſtat hæc p̄cedentia, q̃ vel
rõne ordinis ſacri, vel rõne receptionis acquirit̃, de-
clarat ſatis not. Abb. poſt Inn. ĩ d. c. 1. de maio. & obe.
vbi inq̄t eã ꝯſiſtere in ſedẽdo, in ſcribẽdo, in rñdẽdo,
in ſigillãdo, necnõ ĩ p̄ceptione p̄bẽdæ. iuxta c. ſi eũ. de
præb. in 6. vel in collatione p̄bendarũ, & in ſimil. poſ-
ſet ẽt exẽplificari ĩ optione p̄bẽdarũ, iuxta terminos
c. fi. de cõſuet. in 6. vbi antiquiores graduũ p̄feruntur
4 in optãdo, & † antiquiores, intelligo reſpũ receptiõis,
nõ aũt acquiſitionis canonicatuũ, dicit. n. ibi glo. in
ver. antiquiores nõ ætate, ſed tp̄e, quo militauerunt

in eccleſia, ſed militare incipiũt à die receptionis, &
non ante.c.dilectus,il 1.& il 2.c.pro illorũ.de præb.&
in d.c.ſtatuimus.& habet̃ ꝑ doct.poſt gl.in c.auctori-
tate.de inſti.c.vnico. de cler.non reſi. in 6.ergo ex il-
lo text.in d.c.ſi.infertur,ꝙ præcedẽtia illa, q̃ ſeruatur
inter canonicos,debet̃ primo receptis: poteſt etiam
ex prædictis inferri, † ꝙ cum illa præcedentia ſub ſe
5 contineat quædã iura ſpiritualia,& eccleſiaſtica,hoc
eſt,q̃ ſolum ratione eccleſiæ debẽtur, vt eſt ꝑceptio,
& optio præbendarum, quando eſſent annexæ cano-
niæ iuxta c.dilecto. de præb. & vt eſt ius conferendi,
qđ fortè antiquiori canonico cõpeteret,qđ eſt ius ſpi
rituale,& eccſiaſticũ,vt in c.2.3.& 4. de inſtit. & in c.
1.eo.ti.in 6.ſeqtur ex iis, ꝙ poteſt dici eſſe qd ſpiritua
le,& eccleſiaſticum, arg.c.quanto. de iudi.& gl. in c.
piæ mentis.16. q.7.cum ſi. ¶Quod autem Nicolaus
iuxta concluſionem traditã ſit Ioanni præferendus,
6 ita etiã confirmat̃,† nã ꝑ receptionẽ Nicolai fuit illi
prius aſſignatus certus locus in capitulo, & ſtallus in
choro iuxta d.c.dilectus.& d.c. pro illorũ. ergo quo-
ad illum locũ,& ſtallũ Ioannes non põt ipſi Nicolao
præferri,cũ Nicolaus in illorũ poſſeſſione, vel quaſi
prius fuerit,& plures eodem tꝑe habere, & poſſidere
non poſſunt.l.3.§.ex contrario. cũ ibi not.ff. de acq.
poſſ.ergo iura priori recepto ratione loci, & ſtalli ſi-
bi aſſignati cõpetentia nõ poſſunt dici competere ſe
cundo recepto,qui ad locũ, & ſtallũ priori cõceſſum
nõ poteſt dici receptus, niſi excluſo primo, qđ abſq;
facto,& animo priores fieri non poteſt.l.quemadmo
7 dum.& l.3.§.in amittẽda.ff.de acq.poſ.¶Rurſus†Ni
colaus tanquam prior à capitulo receptus eſt Ioanni
præferendus ex diſpõne ſtatuti à ꝯſuetudine eccleſiæ
confirmati, quo cautũ eſt indiſtinctè, canonicũ tꝑe
priori à capitulo receptũ, & cui locus in capitulo, &
ſtallus in choro fuit prius aſſignatus,debere præcede
re quoad actus,& iura capituli poſteriori recepto,nõ
habita diſtinctione ætatis,ordinis, vel alterius quali-
tatis: & quãuis Abb.in d.c.ſtatuimus dicat,ꝯſuetudi-
nẽ,ſeu ſtatutũ non valere, q̃bus inductũ eſt, ꝙ prior
in receptione præferatur illi, ꝗ prius fuit ad maiorẽ
ordinẽ aſſumptus,tñ Hoſti.& alii magis cõmuniter,
in c.1.de tregua,& pace ꝯ̃rium velle vident̃,vt refert,
ac ſeqtur id multipliciter cõprobando, Fel. in d.c.ſta
tuimus: ſed circa hoc vltimũ non eſt inſiſtendũ, qm̃
tꝑe receptionis vtriuſq; neuter erat in aliquo ordine
conſtitutus:& ideò ſm oĩum ſententiã in caſu occur
renti,ſtante dicto ſtatuto conſuetudine approbato,
Nicolaus præferendus eſt ipſi Ioanni poſtremo rece
8 pto,† nã ſi tẽpore,quo Nicolaus fuit receptus, capitu
lum voluiſſet Ioannem recipere, non potuiſſet, qm̃
tunc quietè, & pacificè præbendã ſuã non obtinebat
ꝑꝑ cauſam appellationis interpoſitæ ab exequutoria
libus ꝑ dictũ Ioannem obtentis adhuc pendentem ꝑ
ea,quæ voluit glo.in clem.1. de ſequeſt. poſ. & fruct.
in verſi.antea,iuncta gl.in c.placuit.16.q.6.vbi nõ in-
telligitur quietè,hoc eſt iuridicè poſſidere, qñ lis eſt
mota,ſed quando nullo modo etiam de facto lis ſuꝑ
canonicatu mota fuiſſet,& ita in curia practicatur,&
ſufficit litẽ fuiſſe motã maximè talem,per quã ꝗs fru
ctus, vel eorum maiorem partem interim percipere
impediret̃,arg.l.naturaſr.ff.de vſucap.& gl.in c.com
miſſa. de elect.in 6.ſed ipſi Ioanni talis erat lis mota,
per quã interim tẽpore,quo Nicolaus fuit receptus,
non poterat fructus canonicatus recipere,ergo tunc
canonicatum,& præbendã quietè,& pacificè habere
non dicebatur.¶Et ex his tollitur vnum, †qđ pro Io-
9 anne adduci poſſet,ꝙ appellatio, quæ fuit à ſuis lite-
ris exequutorialibus interpoſita,fuit iniuſta, & friuo
la, ergo illi nocere non debuit,quia non præſtat im-
pedimentum,quod de iure non ſortitur effectum, c.

non præſtat.de reg.iu.in 6.& c.cum appellationibus.
de appellat.eo.lib.cum ſi.Nam quamuis potuerit di-
ci litem nõ iuridicè, ſed indebitè fuiſſe Ioanni motã
per appellationẽ interpoſitã, tamen hæc litis motio
introduxit,ꝙ Ioãnes canonicatũ,& præbendã pacifi-
cè,& quietè non habuerit,nec illius fructus percipe-
re potuerit,ergo interim ad canonicatum recipi nõ
potuit,& tanto magis,ſi canonici,corã quibus literæ
exequutoriales præſentatæ fuerunt,appellationi de-
tulerunt,ſeu illam expreſsè,vel tacitè admiſerunt, vt
in d.c.cum appellationib.¶Non obſtat quædã aſſer-
ta declaratio facta à quibuſdã canonicis tunc præſen
tibus, & capitulũ repræſentãtibus poſt receptionẽ iã
de vtroq; factã ad querelã dicti Ioannis, qua dicti ca-
nonici abſq; cauſæ cognitione,& abſente, ac non ci-
tato dicto Nicolao declarauerunt,ꝙ Ioannes, ꝗ lon-
gè poſt Nicolaum à capitulo receptus fuerat, habere
tur pro recepto retro de menſe Octobris, & ſic ante
receptionẽ factã de dicto Nicolao, gauderetq; iiſdẽ
priuilegiis,prærogatiuis,& iuribus, quæ fuiſſet con-
ſequutus, ſi verè de dicto menſe Octobris receptus
10 fuiſſet, ꝗa reſpondetur primo,†ꝙ illa declaratio à ca
pitulo fieri non potuit,poſtquam canonici de capitu
lo ſemel officio ſuo functi fuerunt. l.iudex poſtquã
cum materia.& l.quod iuſſit.cum ibi not.ff.de re iu-
di.iunctis iis,quæ habentur ꝑ glo.& ſcriben. in l.1. in
fi.ff.de præto.ſtipu.vbi etiam interloquutoria, q̃ quo
ad iudicem nunquã tranſit in rem iudicatã, ſed benè
quoad partem,non poteſt ad inſtantiã partis reuoca-
ri,nam quoad eam in rem iudicatã tranſiuit,nec etiã
ex officio iudicis,quando res integra eſſe deſiit,vt ꝗa
per eã ius fuerat parti acquiſitum, prout ex receptio-
ne facta de Nicolao fuerat ante hanc declarationem
11 ius ipſi Nicolao acquiſitum. Secundo † cum per ſta-
tutum loci,& eccleſiæ fuerit primo recepto acquiſi-
tum ius præcedẽtiæ, & ſtatutum loquatur de primo,
& ſecundo recepto,debet intelligi de verè, non autẽ
de fictè,& impropriè recepto,quia verba ſtatuti ſunt
verè,& propriè intelligenda,non autẽ fictè,& impro
priè.c.in noſtra,de iniur.& dam.da.l.ꝗcquid aſtringẽ
dæ. ibiq; Bart.& alii.ff.de verb.oblig.l.3.§.hæc verba.
ff.de neg.geſt.Bart.in l.ſi maritus. §. legis iuliæ. ff. de
adulte.cum ſimilibus.ſtante ergo diſpoſitione ſtatu-
ti debet attendi tꝑs quo ꝗs verè à capitulo fuerit rece
ptus.Tertiò alia rõne nõ potuit hæc declaratio fieri,
qm̃ facta fuit à capitulo per quandã fictionem,veluti
12 demonſtrant verba declarationis, & de ſe patet, †ho
mo autẽ non põt fingere. l.ſi fortè. ff. de caſtr. pec. &
Bart.in l.ſi is,qui pro emptore.in 1.q.ff. de vſucap. Et
13 quamuis†capitulũ poſſit facere ſtatuta, vt in c.quod
ſuꝑ his.& ibi doct.de maio.& ob.& l.fi. C.de iur. om.
iud.& conſequenter poſſit fingere tanquã habens au
ctoritatem ſtatuendi,arg. eorum, quæ habentur per
Bar.in d.§.legis iuliæ. & in d.l.ſi is, qui pro emptore.
tñ illud eſt verum,qñ ſtatuendo vellet fingere, vt per
Bar.in d.q.1.ſed in caſu occurrenti capitulum noluit
ſtatuere,ſeu ſtatuendo non finxit,nec declarauit,ſed
ſimpliciter vt canonici recipientes declarauerunt,er
14 go &c. Præterea †capitulum poteſt ſtatuere vnà cũ
capite ſuo,hoc eſt cum epõ,non aũt de per ſe,vt in d.
c.qđ ſuper his.c.nouit cum ibi not.de iis, quæ fiunt à
præla.& not.in clem.ne romani,de elect. qđ quidem
15 hic factũ non fuit,ergo &c.Accedat ad hæc,ꝙ†rece-
ptio facta de Ioanne non potuit mediãte fictione re-
trotrahi,ꝗa extrema nõ erãt habilia, tũ ꝗa de menſe
Octobris nõ poterat recipi,prohibẽte ſtatuto,cũ tũc
ipſe canonicatũ pacificè,& ꝗetè nõ haberet,ꝗa lis pẽ
debat,ut dictũ eſt,tum ꝗa hæc retrotractio non pote
rat fieri ad præiudicium tertii, hoc eſt Nicolai, cui iã
16 ex ſua receptione fuerat ius acquiſitum, & † hoc eſt

unũ de illis, quæ impediunt actum poſſe retrotrahi
per fictionẽ tranſlatiuã, quæ cũ præiudicio iuris alte-
rius fieri nõ poteſt, quia ceſſaret æquitas, ſuper qua fi
ctio eſt fundata, ac etiã quia requirit extremũ à quo,
& ad quod eſſe habile, ad tradita per Bal. in l. fin. C. ad
macedo. iũctis ijs, quæ optimè ponit Bar. in d. l. ſi is, ꝗ
pro emptore. in 5. q. prin. & melius ibi. in 3. oppo. col.
4. l. ſi debitũ. §. procurator. l. bonorum. ff. rẽ rat. hab. &
l. 1. ff. de appel. recip. ubiq; no. ubicunq; autẽ extrema
non ſunt habilia, fictio trãſlatiua, quæ fit de tempore
ad tẽpus, locum habere non poteſt, ut per Bar. ĩ locis
prællegatis: Ex quibus concluditur, dictã declaratio-
nem nõ potuiſſe à capitulo fieri, præſertim cauſa nõ
cognita, & ad præiudicium dicti Nicolai abſentis, &
non citati. l. ea, quæ. C. quomodo, & quando iud. l. de
unoquoq;. ff. de re iud. & cle. paſtoralis. eod. tit. Et pro
pterea quamprimum dicta declaratio ad notitiã Ni-
colai peruenit, ipſe ab ea appellauit ad epiſcopũ, ar-
chiepiſcopum, uel Romanum Põtificem, optione ſi
bi retenta, corã quo maluerit appellationẽ proſequi:
17 † quæ appellatio licet incerta uideatur. l. ubi autem
non apparet. §. qui illud. ff. de uerbo. obl. tamen pro-
cedit, & ualet Specul. in tit. de appellat. §. nunc tracte
mus. Angel. & alij. in lege. 1. §. ſi quis. digeſtis de ap-
pellat. & ad appellantem ſpectat declarare, atque eli-
gere, etiam infra tempus datum ad proſequendã ap-
pellationem, coram quo cauſa appellationis ſit co-
gnoſcenda, an corã epiſcopo, uel coram Papa. nam
coram archiepiſcopo cognoſci non potuit, quoni-
am cum appellatio fuerit interpoſita ab actu capitu-
li, debuit ad epiſcopum appellari, non autem ad ar
chiepiſcopum. c. romana. de appella. in 6. & c. 2. cum
ibi no. de conſuetud. eo. lib. omiſſo enim medio non
poteſt niſi ad Papam appellari. c. dilecti filij. de appel
18 la. Abb. & alij in rub. eod. tit. † Si uero fuiſſet alterna
tiuè appellatum ad ẽpum, uel ad Papam ſine clauſula
optionis, de qua ſ̃. tunc appellans debuiſſet declara-
re, corãm quo proſequi uellet, ĩ. tẽpus datum ad ap-
pellãdum, & nõ ultra, quo elapſo, & declaratione nõ
facta, appellatio haberetur pro non interpoſita ꝑ Spe
cula. in d. tit. & per Ang. in d. §. ſi quis, & ponunt dñi
de Rota in deciſio. 209. in nouis, alias eſt deciſ. 33. ſub
tit. de appell. Et quamuis Ioã. And. in c. is, cui de offi.
delega. ĩ 6. & in c. ĩ alternatiuis. de reg. iu. in 6. in mer-
curialibus. & Archid. in c. ſi quis à iudice 2. q. 6. tene-
ant talem appellationẽ alternatiuam tanq̃ incertam
non ualere, quia nõ licet cum alterius diſcrimine ſic
in incerto uagari, ut in l. p̃tor ait. ff. de iureiur. c. 2. & c.
ut quis. de electio. in 6. tamen contrarium eſt uerius,
ut uolunt docto. communiter, & do. de Rota in p̃alle
gata deciſ. ac etiã Bellam. in deciſ. 479. prædicta. n. in-
certitudo conſiderata à Io. And. & ab Archid. ſi qua
eſſe dicitur, ad certitudinem reducitur, quum appel-
lans corã uno de illis proſequi incipiet, & partẽ appel
latã citare faciet. arg. c. præterea. de dila. & faciunt ad
hæc ea, quæ Ioan. de Lign. & alij uoluerunt. ĩ c. ſi duo
bus. de appellat. Ex prædictis itaq; infertur, quòd ſtan
te appellatione incerta facta ſine clauſula illa optio-
nis p̃dictæ, electio, & certificatio fieri debet infra de-
cẽ dies datos ad appellandum, ſed cum illa clauſula,
debet electio, & certificatio fieri infra tempus datũ
ad proſequendum, & ante certificationẽ, & electio-
nem factam non conſtat de iudice, corã quo ſit proſe
quendũ: Et hæc electio, ac declaratio pertinet ad ap-
pellãtẽ, & non ad appellatũ maximè in caſu, quo clau
ſula p̃dicta hoc continens fuit appoſita: Quinimmo
ĩ d. deciſ. Bella. 479. dicitur, ꝙ talis appellatio alterna
tiua ẽt ſine dicta clauſula recipitur in palatio apoſt.
quãuis appellãs infra tempora data ad appellandum
non declarauerit, ita. n. intelligo illã deciſionẽ, licet
eius uerba inferãt de tempore dato ad proſequendũ:
quod nõ videtur dicendũ, qa aliæ deciſiones, & doct.
cõiter requirunt, ut declaratio fiat ſaltẽ infra tempus
datũ ad proſequendũ, item ꝙ electio ſpectet ad ſic ap
19 pellantem, & nõ ad appellatũ, ut dictum eſt. Et ideò
† ex hoc neceſſario infertur, ꝙ ante q̃ appellãs iudicẽ
declaret, & eligat, ꝙ quidem põt, ut dictum eſt, infra
tempus datũ ad proſequendũ, & conſequenter uel in
fra tempus datum ab hoĩe iux. c. ꝑſonas. cum ſi. de ap-
pella. uel infra tempus datũ à iure, ꝙ eſt unius anni,
uel ex cauſa bienni, ut in c. cum ſit. cum ſi. eo. tit. non
poterit appellatus ipſum appellãtẽ p̃uenire, & ſupplã
tare adeundo curiã, ſeu Papã ad effectum, ut ꝯ̃ appel-
lantẽ in cauſa appellationis procedatur per audien-
tiã ꝯ̃dictarũ iuxta terminos. c. ſæpe. c. oblatæ, & c. Ni
colao de appella. nec ſecundũ terminos. c. ſtatuimus,
& c. cupiẽtes. de elect. in 6. & in cle. cauſam. eo. ti. & ra
tio eſt, quia cũ optio, & electio ſpectet ad appellantẽ
infra certũ tempus, ut ſupra, illo tꝑe pendẽte, appel-
latus nõ poterit agere, ſeu proſequi. arg. §. plus inſtit.
20 de actio. & in c. vnico de mutuis petit. nã † ius eligẽdi,
quod vni cõpetit, alius non põt auferre, niſi finito tẽ-
pore, infra quod debebat eligere. arg. c. licet, & c. fi. de
ſuppl. negli. præl. c. fi. de conſuet. in 6. d. c. vnico, & gl.
in l. legato generaliter. ff. de leg. 1. ergo ſi appellatus,
nõdum facta per appellantẽ electione, peruenerit ip-
ſum appellantem in adeundo vel Epiſcopũ, vel Papã,
nihil faciet, & proceſſus per eũ factus non valebit, tan
quam factus ab eo, qui nõ eſt iudex. atg. l. fi. C. ſi à non
cõpet. iud. & c. at ſi clerici de iudi. Ex qua rõne conclu
ditur, ꝙ in caſu, de quo agitur, Ioannes non potuit eo
mõ procedere, quo proceſſit per audientiã contradi-
ctarum, & proceſſus fuit nullus, ex quo pendẽte tꝑe,
& iure eligendi Nicolao cõpetenti Ioã. Papam ſuper
cã appellationis adiuit. ¶ Non obſtant iura præallega
21 ta, maximè tex. in d. c. ſæpè, & in d. c. oblatæ, quia † lo-
quũtur, qñ iudex ad quem eſſet certus, vt quia ſimpli-
citer, & purè fuiſset ad Papam appellatũ, vel qñ in ca-
ſu appellationis alternatiuæ appellãs iudicẽ declaraſ-
ſet, & elegiſſet, nã tunc appellatus poſſet in proceden
do ipſum appellantẽ prçuenire iuxta terminos illorũ
iuriũ. cum ſi. eodemq; modo ẽt intelligitur, prout ex-
preſsè loquitur. tex. in d. c. 1. in d. c. cupientes. in d. cle.
22 cãm, & in c. cordi. de appel. in 6. Præterea † d. c. 1. & d.
c. cupientes cũ ſi. loquuntur in cauſis beneficialibus,
in quibus agitur de prouiſione faciẽda eccleſiæ, quas
expedire publicè intereſt, ne contingat eccleſias diu
vacare, & paſtore carere, & ideò aſſignantur tꝑa, de ꝗ
bus in dictis iuribus; quarum cãrum appellationes ſui
natura ſunt coram Papa cognoſcẽdæ, vt ibi: ſecus eſt
in alijs cauſis ẽt ſpiritualibus, & eccleſiaſticis, in quib.
nõ ageretur de prouiſione eccleſiæ, nã in illis ſeruarẽ
tur alia iura, de quibus ſupra. in d. c. ſæpè, cum ſi. ¶ Ad
de, ꝙ Nicolaus non fuit citatus, prout citari debuit, ex
quo ipſe nondũ elegerat iudicem, & ideò veriſimili-
ter potuit ignorare, an appellatus curiam adiuerit ad
23 proſequendã appellationẽ per prædicta: Quo fit, † vt
appellatus vel debuerit facere citari appellantem, vel
melius ei intimare, ꝙ infra certum tp̃s deberet elige-
re iuxta ea, quæ habẽtur. in d. clem. cãm. in d. c. cordi,
& per Bellame. in deciſ. 726. & Rot. in deci. 204. in no
24 uis cum ſeq. ¶ Nec ſtilus curiæ refragatur, quia † aliud
eſt in caſibus, in quibus iudex appellationis eſt certus
vel expreſsè, vel ex iuris diſpoſitione, vt ꝙ propter fa-
uorem cauſæ ipſa cã eſſet à Papa cognoſcenda, & in
eius curia, nam tunc locum hẽt ſtilus curiæ de quo ha
betur. in d. c. ſæpe. & in d. c. ſtatuimus cum ſi. At in ca-
ſu, quo iudex nõ eſset certus, ueluti qñ appellatio eſ-
ſet alternatiua, & electio ad appellantẽ ſpectaret, ali
ter dicendũ eſt, ueluti declaratum fuit. Ex quibus in-

25 fertur, ꝙ † cũ Nicolaus nunc appellãdo ad Papam ab
intimatione ſibi facta de literis exequutorialib. à præ-
fato Io. obtentis elegerit ſuper hac cã etiam in meri-
tis cauſæ coram Papa litigare, danda eſt illi congrua
dilatio ſm̃ locorum diſtantiam iuxta c. cum ſit de ap-
pel. ad producendum inſtrumentum primæ appella-
tionis, & ſtatuta eccleſiæ, & inſtr̃a receptionum ſua-
rum, & alia ad cauſam faciẽtia iuxta. l. 1. vbi plenè. C.
de dilat. c. cum longè. 63. diſt. & c. vbicunque. 24. q. 2.
alioquin poſſet appellari à dẽnegata dilatione, & de-
fenſione, qm̃ defenſio in dilationibus quoque conſi-
ſtit. arg. l. non tantum. ff. de appell. Hæc mihi nunc in
hac cauſa ſuccurrerunt, remittẽdo me in reliquis ad
ea, quæ clariſſimus vir dictus do. Nicolaus olim diſci
pulus meus doctiſſimè ſcripſit. Laus Deo.

S V M M AE.

1 *Inter canonicos eiuſdẽ eccleſiæ ille alteri in actibus capitularibus
eſt præferendus, qui prior ad canonicatum receptus fuit.*
2 *Canonici adminiſtrationem non habent.*
3 *Ordo inter canonicos quoad effectum prælationis, & præcedentiæ
non attenditur: & quid attendatur.*
4 *Canonicus ad canonicatum receptus non deſinit eſſe canonicus, vel
non dicitur nudus canonicus, nec ſibi quoad alios poſt eum re-
ceptos in præcedentia, & prælatione præiudicat ex eo, quod
poſt illius receptionem ſedes apoſtolica de eius conſenſu nomẽ,
locum, & ſtallum in choro alteri reſeruauit; & quid hæc re-
ſeruatio operetur.*
5 *Donatio ſi facta ſit alicui reſeruato vſufructu, quid illa vſuſ-
fructus reſeruatio operetur.*

EPITOME.

Praecedentia, & Prælatio inter canonicos at-
tenditur ſm̃ tempus receptionis ad canonicatum, q̃q̃-
uis poſt receptionem quoad illũ cãnonicatum reſer-
uatio noĩs, loci, & ſtalli in choro de cõſenſu recepti ꝑ
ſedem Apoſtolicam alteri cum regreſſu facta fuerit.

CONSILIVM VIII.

Diligenter inſpectis ſcripturis, & allega
tionibus ſuper cauſa præcedentię inter R.
do. Frãciſcum Foſſam ex vna, & R. do. Io-
annem Parolarium cõcanonicos eccleſię
cathedrali Regienſis ex alia coram Reuerend. do. Ep
ſcopo dictę eccleſię vertente, Viſiſq; literis ipſius do.
Epiſcopi, quibus, omiſſa cã poſſeſſionis, petit ſolum
ſuper articulo petitorij iuxta rei veritatẽ breuiter in-
formari, ac certiſſimi, non ignarus verbi do. dicẽtis,
Ego ſum via, veritas, & vita. c. ſi conſuetudinẽ. 8. diſt.
& Eſdræ lib. 2. c. 9. atteſtantis veritatem vincere, uale-
re, & inualeſcere, & in ęternum uiuere, ac obtinere. c.
conſuetudo. ead. diſt. idcirco in pręſenti negotio ſolã
ueritatem conſiderando, uenio in illorum ſententiã,
qui ad fauorem do. Franciſci Foſſæ reſponderunt, cũ
ipſi prius de canonicatu in dicta eccleſia Regiẽſi per
ſedem Apoſtolicam fuerit prouiſum, & is prius quaſi
poſſeſſionem canonicatus fuerit adeptus, & à capitu-
lo dictæ eccleſiæ ad chorum, & ſtallum, ac ad alios a-
1 ctus capitulares receptus: qm̃ † inter canonicos eiuſ-
dem eccleſiæ ille alteri in ſtando, eundo, ſubſcriben-
do, ac in alijs actibus capitularibus eſt præferendus, ꝗ
prior ad canonicatum receptus fuit, cũ non rõne ad-
2 miniſtrationis, † quã canonici non hñt Io. And. Ant.
& Abb. in c. fi. ne cler. uel mon. & ſcri. poſt gl. in c. præ
ſenti. de off. ord. in 6. nec rõne honoris ordinis, qui in
alijs dignitatibus eccleſiaſticis conſideratur. c. ſtatui-
mus. extra de maio. & obed. effectus iſte prælationis
3 inducatur, quia † ordo, ſeu honor ordinis inter cano-
nicos quoad hunc effectum non attenditur, ſed ſim-
plex temporis prærogatiua, ut uolunt Inn. Io. An. do.
Ant. Abb. Henricus Boic, & Fel. ĩ d. c. ſtatuimus, & ſic
tp̃s, quo quis ad canonicatũ fuit receptus, hoc oper-
tur, vt is, ꝗ prior fuit, maior habeatur. c. 1. de maio. &
obed. & in iure is potior ſit cenſendus, qui prior tem-
pore fuerit. c. vlt. 75. diſt. & ff. & C. ꝗ potio. in pig. hab.
c. qui prior. de reg. iu. in 6. qui text. exemplificat ẽt in
duobus canonicis eiuſdem eccleſię, vt is alteri in ſeſ-
ſionibus, ſubſcriptionib. & in alijs, hmõi præferatur,
qui eſt quo ad actũ receptionis antiquior. c. fi. 17. diſ.
l. 1. C. de præſe. præt. lib. 12. c. cum olim. & ibi gl. extra
de conſue. l. 1. 2. & 3. ff. de albo ſcri. & eſt optimus tex.
in l. 1. in fi. C. præpo. ſacri cubic. lib. 12. immò non de-
bet eſſe in conſideratione tp̃s, quo dignitatis admini
ſtratio defertur, ſed tp̃s, quo prius delata fuit digni-
tas. l. ſancimus. C. de cõſulib. li. 12. & ibi in l. 1. & ideò
ſi inter canonicos eiuſdem eccleſiæ qõ ſuper præce-
dentia oriatur, is præferendus erit, qui prius ad cano-
nicatum receptus fuerit, vt ſcribentes ferè oẽs volue-
runt, in d. c. ſtatuimus. quorum opinio eſt magis rece
pta, vt atteſtatur ibi Fel. fidelis relator, quicquid dixe-
rit Hoſt. ibi per illum tex. & in ſum. de maio. & obed.
in §. in quibus. col. 2. In hoc igitur cum habeamus cõ
munem doct. canoniſtarum ſententiam, vlterius nõ
eſt quærendum. arg. eorum, quæ dixerunt Io. And. &
cæteri canoniſtæ. in c. 1. circa fi. ex̃. de cõſti. & facit ad
hæc tex. in c. fi. ꝗde cõſue. in 6. c. duobus. de reſcrip. eo.
lib. c. mãdatum. c. literis. & c. abbate. de reſcr. c. dudũ,
il 1. ibiq; Abb. in not. extra de elect. ¶ Nec do. Franci-
ſco uidetur obeſſe, ꝙ poſt illius receptionẽ ad cano-
nicatum ſedes Apoſtolica de ipſius do. Franciſci con
ſenſu reſeruauerit do. Baptiſtæ eius patruo nomẽ, lo-
cum, & ſtallum in choro cum regreſſu &c. ex qua re-
ſeruatione do. Franciſcus videtur factus nudus cano-
nicus, & quolibet iure canonicatus priuatus, uiuente
do. Baptiſta, ergo illi do. Ioannes, cui plene ab eadem
ſede Apoſtolica de canonicatu prouiſum fuerat, de-
buit præferri. arg. l. 2. §. 1. cum ſeq. & ibi Bart. ff. de de-
4 cu. quia reſpõdetur, † ꝙ ex dicta reſeruatione fructuũ
regreſſu ad fauorem do. Baptiſtæ facta nihil ad præiu
dicium ipſius do. Franciſci potuit dici do. Ioanni Pa-
rolario eſſę quæſitum. nam res inter alios acta tertio
nec nocere, nec prodeſſe põt. c. quamuis. de re iud. &
c. inter dilectos. de fi. inſtr. & idcirco do. Frãciſcus põt
do. Ioanni dicere, quoad te liberas ædes habeo. l. loci
corpus. §. cõpetit. in fi. ver. ff. ſi ſeru. vẽd. & l. fi. C. de rei
uẽdi. Præterea per reſeruationem fructuũ, & aliorum
emolumentorũ do. Baptiſtæ factã do. Franciſcus non
deſiit eſſe canonicus, nec habere illa oĩa, quæ de iure
ad canonicum iure proprietatis ſpectãt, cũ per dictã
reſeruationem do. Baptiſta ſolũ effectus fuerit uſufru
ctuarius canonicatus, & præbẽdæ, & hac de cã potue
rit dici naturalis poſſeſſio illi acquiſita: at do. Franci-
ſcus tanꝗ̃ proprietarius habẽdus erat, penes quem ci
5 uilis poſſeſſio remãſit, vt † dr̃ de illo, qui rẽ alicui do-
nat, reſeruato vſufructu. nam per eã reſeruationẽ dici
tur factus uſufructuarius, & naturalẽ tm̃ poſſeſſionẽ
habere, alius aũt dicitur proprietarius, & ciuilẽ habe-
re poſſeſſionẽ. l. quiſquis, & ſi quis argẽtũ. §. ſi quidẽ.
C. de dona. iuncta l. naturaliter. in prin. ff. de acq. poſſ.
Bar. poſt gl. in l. 3. §. ex contrario. ff. eo. tit. & faciũt ea,
quæ ipſe Bar. poſuit, in l. fi. ff. vti poſſid. & per obitum
præfati do. Baptiſtæ ilico, & ipſo iure facta fuit conſo
lidatio oĩum tàm naturalis poſſeſſionis, ꝗ̃ uſusfruct⁹
in perſonã do. Franciſci. Abb. in c. cũ ueniſſent. col. 2.
ver. vlt. ĩducitur ex̃. de reſt. ſpo. & Bal. in l. 2. q. 46. col.
5. ff. de rer. diui. Nec aduerſatur tex. in l. 2. §. 1. ff. de de-
curionib. & in c. ex inſinuatione. de ſimo. ubi reſtitu-
tus nõ primum locum, quo priuatus fuit, ſed nouum
adipiſcitur, quia illa iura loquuntur, quando quis ra-
tione criminis loco ſuo penitus perpetuo, vel ad tem
pus priuatus fuiſſet, quod quidẽ nõ contingit in caſu
de

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN